

Gerard van den Tweel over vijftig jaar ondernemerschap: „Rijkdom geeft natuurlijk bepaalde mogelijkheden, maar biedt in feite heel weinig. Het is vergankelijk.”

Edward Doelman

‘Nog met beide voeten op de grond’

Van den Tweel (73) al vijftig jaar zakenman

Energiek, enthousiast en altijd goed voor een scherpe formulering. Na vijftig jaar ondernemerschap zit de sleet er bij Gerard van den Tweel (73), onder meer eigenaar van de Albert Heijn in Voorthuizen, nog lang niet op. „Ondernemen is zó leuk.”

G

een spoor van vernoeidheid is zichtbaar op het moment dat Van den Tweel de trap van zijn eigen kantoor boven de Albert Heijn in Nijkerk oploopt. Zijn werkdag begon in Amsterdam. Via Diemen en Buurse, net over de Duitse grens bij Enschede, is hij terug naar Nijkerk gereden. Wel is hij net te laat voor deze afspraak, waarvoor hij ook gelijk excuses maakt. Een ongeluk op de A1 leidde voor Barneveld tot een fikse file. „Dus heb ik ongeveer een kilometer lang maar even de vluchtstrook gepakt.” Hij zegt het met een jongensachtige twinkeling in zijn ogen. „Soms moet je een beetje dwars durven zijn. Daar kun je ver mee komen in het leven.”

Van den Tweel kan het weten. De oorsprong van de huidige mijnoenenondernemering ligt in 1905, toen Gerard Konst in Nijkerk een handel in granen en levensmiddelen begon. Pleegzoon Bertus van den Tweel nam de latere kruidenierszaak in 1938 over, waarna zoon Gerard in 1968 in de zaak kwam. Zes jaar later had hij het roer van het familiebedrijf helemaal in handen.

Inmiddels is duidelijk dat er onder zijn leiding goed geboerd is. Van den Tweel handelde, vernieuwde, breidde uit en zo begon op tal van plekken het ‘spel’ opnieuw. Ook op 73-jarige leeftijd zijn er nog genoeg

plannen. Een fikse metamorfose van de Albert Heijn Nijkerk, nieuwbouw van de gelijknamige supermarkt in Woudenberg, een eigen distributiecentrum in de nabije omgeving en verdere uitbreiding van een aantal supermarkten, het staat allemaal nog op zijn wenselijstje. „Natuurlijk merk ik wel dat ik de zeventig ben gepasseerd. Mijn energie is niet onbeperkt, ik ben ook wel eens vermoed. Maar zolang je plezier hebt in wat je doet, voelt het voor mij niet als werk.”

BESLISSINGEN NEMEN Ondertussen gaat de telefoon van Van den Tweel. „Suriname belt”, zo luidt de verontschuldiging. Enthousiast neemt hij op. „Goedemiddag! Caribbean schijnt de zon daar nog? Hier wel.” Goed-lachs en vrolijk is het gesprek, maar tegelijk houdt van beslissingen. „Liever een verkeerde beslissing, dan helemaal geen beslissing”, verklaart hij nadat er weer opgehangen is.

Duidelijk is dat burnouts en keuzestress, fenomenen van deze tijd, hem vreemd zijn. „Burnouts zijn een persoonlijk drama voor de mensen die er door getroffen worden. Maar ik kan mij er eerlijk gezegd weinig bij voorstellen.” Wel mist hij bij de generatie van tegenwoordig „jongeren met ballen”. „Jongens en meiden die zeggen: ‘Ik wil net zo groot worden als Van den Tweel’. Los van de vraag of dat vandaag de dag überhaupt nog kan.

Ik hoop dat jonge mensen vooral hun passie volgen in plaats van dat ze voor de zekerheid van een vaste baan kiezen. Daar is natuurlijk ook niks mis mee, maar ik vind het zelf wel eens jammer. Dan zijn die jongeren zo intelligent en zo goed opgeleid en dan gaan ze in dienst bij een werkgever. Het zakelijke instinct gaat zo op den duur verloren.”

RECORDOMZET Het instinct van de hoofdpersoon in kwestie is echter nog net zo scherp als voorheen. In 2017 noteerde het bedrijf een omzet van meer dan 250 miljoen euro, meer dan de helft ervan werd op de Antillen en in Suriname gerealiseerd, waar in totaal zeven winkels in handen van Van den Tweel waren. Van zo’n topjaar in financiële zin slaapt de ondernemer echter niet beter of slechter. „Rijkdom geeft natuurlijk bepaalde mogelijkheden, maar het biedt in feite heel weinig. Het is maar vergankelijk. Zonder arrogant te willen zijn, ik vind dat ik ondanks alle voorspoed nog steeds met beide benen op de grond sta.”

Hij voelt zich ‘ook zeker niet beter’ dan wie dan ook, al staat hij deze dagen wel volop in de belangstelling vanwege zijn vijftigjarige ondernemerschap. Er wordt maandag 11 juni een groot jubileumfeest georganiseerd, met zo’n vijfhonderd gasten. Premier Mark Rutte is ook uitgenodigd. „Of hij komt? Ik ken zijn agenda niet. In 2005, bij het honderdjarig bestaan van het familiebedrijf, kwam Gerrit Zalm langs namens het kabinet. Als Rutte niet komt, laat iemand anders ongetwijfeld van zich horen. Zo werkt het nou eenmaal.”

Van den Tweel zegt het niet om ermee te pronken of om indruk te maken. Hij beantwoordt zonder blikken of blozen de vragen die op hem afgevurd worden. „Ik vind het leuk dat er wat voorbereid wordt, maar ik vind het veel leuker om de zaken binnen te lopen en te kijken of er nog wat verbeterd kan worden. Wat dat betreft blijf ik een perfectionist. Ik zie nog steeds alles!”

Maar naast de economische component heeft Van den Tweel ook oog voor de sociaal-maatschappelijke kant. Neem bijvoorbeeld de participatiewetgeving: grote bedrijven worden wettelijk verplicht om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te nemen. „In Nijkerk doen we dat al meer dan 25 jaar. Dat vind ik niet meer dan normaal. Mensen laten doen wat ze in hun mars hebben. Dat maakt hen, maar mij ook gelukkig. We kunnen het leven heel ingewikkeld maken, maar zo simpel is het. Iets voor een ander kunnen betekenen, dat is wel een drijfveer. Ik ben er ook trots op dat ik alleen al in Nederland aan meer dan 1.200 medewerkers werkgelegenheid bied, dat ik ze help aan een inkomen.”

ONDERNEMERSCHAP Wat heeft vijftig jaar ondernemerschap hem gebracht? Het is teveel om op te sommen. „Maar een les die ik geleerd heb, is dat je soms dwars moet zijn, zeker als je een heel sterke overtuiging in jezelf hebt. Dan kunnen rapporten en allerlei adviezen mij worst wezen: dan doe ik het gewoon. Ik denk dat dat ondernemerschap is.” Het leidde ertoe dat Van den Tweel af en toe zijn hoofd stootte. De weg van de rasondernehmer is tenslotte niet alleen geplaveid met successen. „Gelukkig niet, want dan zou mijn leven ook niet leuk zijn. Maar zolang acht van de tien beslissingen die ik neem goed uitpakken en ik de continuïteit van het bedrijf niet in gevaar breng, ben en blijf ik ook de komende jaren dik tevreden. En natuurlijk hoop ik dat mijn gezondheid mij de komende jaren niet in de steek laat.”